

Títol: LA MÍSTICA DE LA PALABRA

Autor: Josep Otón

Editorial: Sal Terrae (2014)

Josep Otón (Barcelona, 1963), prou conegut entre els lectors de la nostra revista pels articles que hi ha publicat, és doctor en Història, catedràtic d'Institut de Secundària i professor a l'Institut de Ciències Religioses de Barcelona. Ha publicat diversos llibres d'espiritualitat entre els quals destaquen *El inconsciente, ¿morada de Dios?* (2000), *Vigías del abismo. Experiencia mística y pensamiento contemporáneo* (2001), *Simone Weil: el silenci de Déu* (2008), *Historias y personajes. Un recorrido por la Biblia* (2010) i *El reencantament modern* (2012).

El llibre que aquí ressenyem ha sorgit de la meditació personal a partir de la lectura de la Bíblia. No és, però, una meditació “de laboratori” —com ens diu en el pròleg el P. Abat— sinó que parteix de la realitat quotidiana. Deia el teòleg Urs von Balthasar que cal llegir la Sagrada Escripura amb la Bíblia en una mà i el diari en l’altre. Això vol dir que no podem menystenir en la nostra meditació els afers de cada dia i que alhora, dins dels fets quotidians, cal mantenir l’esguard fix en l’Etern. Tampoc hem de bandejar l’esforç intel·lectual, com si esperéssim il·luminacions dins d’un quietisme improductiu. L’autor està convençut que l’espiritualitat és capaç de generar pensament.

L’atenta escolta de la Paraula ens endinsa en la mística. La Paraula de Déu es resisteix a emmotllar-se als nostres referents previs, a les nostres maneres de pensar i ens aboca, si no ens hi resistim, a una experiència misteriosa que, d’una banda, ens transforma i, de l’altra, ens aboca a la vida de cada dia amb una nova mirada i amb una acció més purificada. És un camí que no té final conegut. El llibre de Josep Otón ens marca moltes de les fites possibles d’aquest camí.

Al llarg del llibre el seu autor ens proposa cinquanta-nou capítols que es corresponen al mateix nombre de meditacions. Són curtes, d’unes tres pàgines de mitjana. Això afavoreix la lectura reposada i evita la pressa de saber com acaba un text. Perquè el text no s’acaba, o, tal i com es presenta en el darrer capítol, tota meditació ha de trobar el sentit i el significat dins d’una mena d’el·lipsi, d’un verb que no es pronuncia i que es deixa a l’acolliment i a la interpretació personal de cada lector. D’altra banda cadascú pot triar el capítol que li vingui més de gust a propòsit d’algun dels seus títols, sempre suggeridors. En la seva introducció l’autor mateix ens suggereix, si no volem llegir els capítols per ordre, un índex temàtic que situa temes com el temps litúrgic (advent, nadal, quaresma...), Maria, l’Eucaristia, el perdó, la fe, els relats dels orígens, la revelació, la pobresa, l’experiència de Déu i el sofriment.

En definitiva, ens trobem davant d’un excel·lent llibre d’espiritualitat viscuda, la lectura del qual ens permet discórrer per les seves pàgines deixant-nos penetrar per l’aroma de les seves paraules i també aturar-nos en un moment del dia per respondre a l’estímul personal que ens provoqui una de les seves meditacions. És un llibre obert a la pregària.

(Cristòfol-A. Trepàt)